

Fíggindamyndir hvørva

TÆR kollveltingar, ið eru hendar eystanfyrri, hava fullkomuliga broytt hernaðarligu støðuna í heiminum. NATO, ið er bygt upp eftir hugmyndini um eitt álopshugað Sovjetsamveldi, ið bert biðaði eftir tí røttu løtuni at gloypa Vestureuropa, stendur nú við ongum fíggindum. Stjørnukrígsætlan USA fær dyggan stuðul frá Russlandi, kjarnorkuvápn í hópatali verða fyrirbeind og viðurskiptini millum stórveldini eru grundleggjandi broytt.

YVIRHØVUR er henda gongd bert at fegnast um, men sum altíð er vandi í hvørjari vælferð. Samstundis sum blokk-

arnir eru tiðnaðir, grógva fram nýggir trupulleikar víða hvar. Lokala konfliktin hevur tikið yvir leiklutin hjá tí hótandi samanbrestinum millum stórveldini. Kjarnorkuverkfrøðingar og kjarnorkuvápnasmiðir í túsundadali gerast arbeiðsleysir og verða freistaðir av valdsfýsnum einaræðisstjórnnum í triðja heiminum. Globala dálkingin stendur við og versnar — ozonflógvin tynnast fyrri hvørt ár. Tey fá tæku londini gerast fátækari og fátækari, alt meðan tey ríku gerast ríkari og ríkari.

MEN hóast alt er heimsmyndin vorðin ljósari, tí vandin fyrri einum altoyðandi og heimsufatandi kjarnorkubardaga er heilt nógv minkaður. Ein fylgjan av hesi gongd er avdubbingin og

hetta at samstarv tykist at loysa av samanbrestir. Ein onnur fylgjan er hon, at Warszawasamgongan er tikin av og farin í søguna, meðan ein triðja fylgjan verður hon, at NATO fer at broyta innihald. Hvønn form og hvat innihald henda samgonga fer at hava í framtíðini, er ilt at siga nakað vist um, men alt bendir á, at NATO fer at gerast longdi armurin hjá stórveldunum USA og Russlandi. Hvat hesin armur skal nýtast til er lítil ivi um: hann skal nýtast til tess at tryggja báðum stórveldum yvirvaldið í heiminum. Eisini skal hann nýtast at tykta tær smátjóðir, ið ikki makka rætt ella sum hótta ta javnvág, ið stórveldini semjast um. Tað er sum sagt ilt at vita fyrri vist, hvør lagnan hjá NATO verður. Hinvegin er so

eitt púra vist og tað er, at NATO heilt og aldeilis hevur mist sítt upprunaliga endamál. Av hesi orsök fara alt fleiri í NATO at umhugsa framtíðar støðuna innan felagsskapin. Eisini feroingar eiga nú at fara at umhugsa, hvørt tað hevur nakra meinig at halda fram í felagsskapinum (um tað yvirhøvar nakrantíð hevur havt nakra meinig at vera limur og um Føroyar yvirhøvar nakrantíð hava verið limir í vanligum týðningi). Broyttu umstøðurnar í heiminum, broyttu innihald NATO og stóra óvissan um, hvat samgongan skal nýtast til í framtíðini eiga at geva okkum høvi til at sleppa okkum burtur úr hesari samgongu ongantíð ov skjótt.

jd

Nútímans sjónleikur í Skálavík

Mikukvøldið tann 5. febr. kl. 20.00 verður fyrsta framförsla av sjónleikinum «Ósjónligi býurin» eftir Astrid Saalbach.

Hetta er aktuallur leikur at framföra í Sandoyinni, tí hann fer fram á einum Ellisheimi, um enn einum gomlu heimi, ið fyrr hevur verið sjúkrahús. Hetta er áhugavert og gevur eithvørt at hugsa um, tí í leikritinum stendur, at leikur fer fram nú — ella í framtíðini — og vit eiga at hugsa um, at einferð verða hesi nýggju stásiligu heim eisini gomul — eins og vit.

Leikurin víðger sostatt eitt mál, sum er sera viðkomandi á staðnum beint nú!

Leikurin lýsir ikki bara lívið á einum ellisheimi, men ferðast í øllum samfelagnum, tekur fram trupulleikar vit øll vita um, men ikki gera nóg mikið við! Hvat skulu vit heldur — skapa sømilig kor hjá okkara eldru í dag og í framtíðini — ella til dømis byggja undirsjóvar-tunnlar, flogvøllir v.m.?

Eiga vit ikki at spyrja: hvør skal gjalda? Ella skulu vit bara lata standa til og grava okkara egnu grøv?

Leikurin varð fyrstu ferð framfördur í Keypmannahavn í 1986 og sjálfv um hann víðger álvarsmál um liv og deyða, so ger hann hetta á skemtiligan hátt —

kanska absurðan eisini.

Høvundurin Astrid Saalbach er ung kvinna fodd í 1955, og hevur skrivað leikir til pall, sjónvarp og útvarp, umframt stuttsegur.

Elin Súsanna Jacobsen hevur týtt leikin úr danskum.

Tað er áhugavert, at eitt so lítið felag sum ung-

mannafelagið «Keldan» tekur slíkan tátt upp, at spæla nútíðardramatikk.

Givið er at skal sjónleiki í Føroyum verða liv lagað, nýðast vit at taka upp evni, ið lýsa okkara samfelag upp á gott og ónt í gaman og álvara.

Laura Joensen setir leikin upp og tær sum leika eru: Lis Djurhuus, Winnie Dalsgård, Björg Mohr og Mai-Britt Joensen. Brynhild Sørensen er taskari. Páll Dalsgård hevur smíðað pallin. Ljós hava Niels Nielsen og Mikkjál Joensen sett. Ljóðinum hevur Finnur Olsen tikið sær av, og ljóð og ljósansarar eru Arngrimur Dalsgård og Leifur Tróndesen.

tiðindablaðið
sosíalúrín — er altíð á staðnum

Bingotølini:

13 41